

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เข้ารับตำแหน่งพร้อมกัน แต่กฎหมายได้ให้สิทธิผู้ที่ได้รับเงินประจำตำแหน่งและเงินเพิ่ม ไม่เท่าเทียมกัน จึงขัดต่อหลักความเสมอภาค (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ พร. ๑/๒๕๖๗)

การที่มาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานและรองประธานวุฒิสภา ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และกรรมการการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓ บัญญัติให้เฉพาะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับเท่านั้น ที่มีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งและเงินเพิ่มตั้งแต่วันเริ่มต้นมีสมาชิกภาพ ย่อมเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อผู้ฟ้องคดีซึ่งสิ้นสุดสมาชิกภาพการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ก่อนประกาศใช้บังคับพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว ทั้งที่ผู้ฟ้องคดีก็เป็นผู้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกภาพเริ่มตั้งแต่วันเลือกตั้ง และปฏิบัติหน้าที่อยู่ในห้วงระยะเวลาดังกล่าวเช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรายอื่น อันมีลักษณะเป็นการปฏิบัติต่อบุคคลที่มีสาระสำคัญอย่างเดียวกันให้แตกต่างกัน ขัดต่อหลักความเสมอภาค ซึ่งเป็นหลักรัฐธรรมนูญที่รับรองสิทธิของบุคคลว่าย่อมเสมอกันในกฎหมาย มีสิทธิและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายโดยเท่าเทียมกัน ตามมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

ขอบคุณภาพจาก : Freepik และ <https://www.thansettakij.com/politics/597536>

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่

<https://tinyurl.com/22dmlvzh>

